

JIŘÍ WEIGL

výkonný ředitel
Institutu
Václava Klause

ALEŠ VALENTA

analytik Institutu
Václava Klause

SOUVISLOSTI, GENEZE A DŮSLEDKY GENDEROVÉ IDEOLOGIE

Významnou součástí moderního pokrokářství ještě bizarnější, než byl pro starý marxismus-leninismus vědecký komunismus, je *genderová ideologie*. Jde o poslední z progresivistických -ismů, který začal agresivně zaplňovat veřejný prostor i u nás. Je to ideologie natolik bizarní, že ji stále velká většina společnosti nebere vážně, jako bláznivou absurditou se jí nezabývá a ignoruje ji. Protože v tomto případě jde skutečně o zásadní ohrožení společnosti, jakou ji známe, je třeba se této třetí složce moderního progresivismu věnovat podrobně.

Souvislosti, geneze a důsledky genderové ideologie

Aleš Valenta & Jiří Weigl

Tři směry moderního pokrokářství

Starší generace, které prošly vzdělávacím systémem v dobách komunistického režimu, si možná ještě vzpomenou na všeprostupující marxisticko-leninskou ideologii a její tři součásti – materialistickou marxistickou filosofii, politickou ekonomii a vědecký komunismus. Tyto tři součásti marxistické ideologie se prohlašovaly za vědu, neboť vycházely z úctyhodných zdrojů vědeckého poznání 19. století – německé klasické filozofie, slavné anglické politické ekonomie a francouzského utopického socialismu. Se jmény významných osobností světové vědy za zády se marxismus prohlásil za jedinou vědeckou teorii společenského vývoje, která jeho vyznavačům umožňuje pochopit jeho zákonitosti a jednat v souladu s nimi.

Toto pyšné přesvědčení o vědeckých základech jejich ideologie umožnilo marxistům popřít dosavadní společenské uspořádání jako podvod, nespravedlnost a diskriminaci, což ospravedlňuje jeho revoluční rozbití a nahrazení novým společenským řádem, v němž budou vztahy mezi lidmi budovány v harmonii a souladu s vědeckým poznáním. Výsledky známe – násilné

vražedné revoluce, totalita, utrpení miliónů lidí, devastace společnosti, hospodářství i přírody. To vše ve jménu osvobození člověka a šťastné budoucnosti lidstva.

Za 70 let své existence se komunismus totálně zdiskreditoval. Nikoliv však levicový progresivismus. Ten po válce našel nové a dříve netušené pole pro svou expanzi. Hružby nacismu a fašismu, které získaly nálepku pravice, jej legitimizovaly. Od excesů komunismu bylo radno se v letech studené války distancovat, stejně jako od vize násilné revoluční změny poměrů v době vrcholné prosperity západního světa.

Ten se velmi změnil, podstata pokrokářské ideologie však nikoliv. Přestala sice klást důraz na ideovou čistotu a organizační

Moderní pokrokářství na rozdíl od minulosti nevytváří centralizované struktury typu avantgardních stran a internacionál, ale dává přednost aktivistickým uskupením a zájmovým koalicím s velmi širokým záběrem.

jednotu a disciplínu, stejně jako na násilná a revoluční řešení, to zásadní se však nezměnilo. Tím je odmítnutí tradice a historické zkušenosti západní civilizace, resp. celého

lidstva, extrémní voluntarismus a představa o nutnosti radikální přestavby společnosti a výchovy nového člověka podle soudobých pseudovědeckých progresivistických teorií.

Moderní pokrokářství na rozdíl od minulosti nevytváří centralizované struktury typu avantgardních stran a internacionál, ale dává přednost aktivistickým uskupením a zájmovým koalicím s velmi širokým záběrem. Marxistický ideový základ a pohled na společnost přetrvává, není však kanonizován a scholasticky sešněrován. Dnes má přednost variabilita a flexibilita, organizační i názorová. Cíl však zůstává – radikální přebudování společnosti, nyní však nikoliv revolučně, ale postupně silícím všestranných tlakem a převýchovou.

Tak jako starý marxismus-leninismus měl své tři rychle scholasticky umrtvené součásti, i dnešní pokrokářství má tři základní směry, v nichž útočí na společnost.

První z nich je *boj se změnou klimatu*, oblast, v níž moderní pokrokářství dosáhlo největších úspěchů. Boj se změnou klimatu je z hlediska pokrokářů geniální téma, neboť odvádí zdánlivě pozornost od společnosti k přírodě a její ochraně. To je téma, které vyvolává široký konsensus, působí technicistně a vědecky, avšak jeho skutečný obsah a dosažitelnost výsledků jsou obtížně měřitelné a pochopitelné. Důležité je, že na tomto velmi vágním základě je možno formulovat velmi konkrétní požadavky a imperativy na změnu lidského chování a fungování společnosti a celého světa s odůvodněním, že přednost musí mít příroda, planeta, budoucí generace atd.

Boj s klimatickou změnou působenou člověkem je produktem z vulgarizovaných závěrů z dílčích a sporných poznatků soudobé klimatologie. Z nich jsou vyvozeny bezprostřední požadavky na kontrolu chování jednotlivců. Z vulgarizovaná věda se stává náhražkou náboženství a vytváří jakýsi nový dědičný hřích, kterým je údajná lidská zodpovědnost za změny klimatu, ale i další přírodní změny (vymírání druhů, domnělé či skutečné týrání zvířat atd.). Tím se straší moderní lidstvo a vynucuje se jím souhlas lidí s omezením vlastní svobody a předáním vlády nad sebou údajným odborníkům a vědcům.

Druhou základní součástí pokrokářského útoku na západní společnost a její tradice je *masová migrace*. I o ní toho již bylo mnoho napsáno. Masová migrace se v očích pokrokářů stala hlavním nástrojem, jak rozrušit přirozeně vzniklá národní společenství, v nichž se reprodukují tradice a společenské stereotypy, které progresivisté v souladu se starým internacionalistickým marxismem vždy tvrdě odsuzují. Jde především o národ

a rodinu a pohlavní identitu člověka, tj. základní instituce a hodnoty, které jsou nejvíce na překážku uskutečnění velkého snu o jednotném pokrokovém lidstvu a od všeho osvobozeném člověku.

Vytváření kulturně a jazykově odlišných enkláv uvnitř doposud homogenních národních společenství považují pokrokáři za účinnou cestu k rozrušení tradiční etnické struktury především v Evropě. Souhlasu dosavadních obyvatel Evropy s novou kolonizací vlastních zemí je dosahováno moralistní argumentací o povinnosti pomáhat chudým a trpícím, vytvářením pocitu viny za hříchy kolonialismu a multikulturalistickými

Třetí součást moderního pokrokářství je ještě bizarnější, než byl pro starý marxismus-leninismus vědecký komunismus. Je to genderová ideologie - poslední z progresivistických -ismů, který začal agresivně zaplňovat veřejný prostor i u nás.

báchorkami o vzájemně obohacujícím efektu koexistence kulturně odlišných paralelních společností. Realita původní obyvatele ovšem rychle přesvědčuje o opaku, a proto se vzmáhá li-

dový odpor a z masové migrace se stal nejzávažnější politický problém současnosti, který dnes ohrožuje výsledky dlouholetého pokrokářského snažení plíživě uskutečňovaného na Západě v posledních třiceti letech.

Třetí součást moderního pokrokářství je ještě bizarnější, než byl pro starý marxismus-leninismus vědecký komunismus. Je to *genderová ideologie* - poslední z progresivistických -ismů, který začal agresivně zaplňovat veřejný prostor i u nás. Je to ideologie natolik bizarní, že jí stále velká většina společnosti nebere vážně, jako bláznivou absurditou se jí nezabývá a ignoruje ji. To však vytváří jejím aktivistům prostor pro agresivní prosazení hlavních postulátů genderových teorií ve společenské

praxi. Protože v tomto případě jde skutečně o zásadní ohrožení společnosti, jakou ji známe, je třeba se této třetí složce moderního progresivismu věnovat podrobně.

Genderová ideologie

Genderová ideologie, zatímní vyvrcholení radikálního progresivismu a fanatického rovnostářství západních elit, se stala v posledních letech integrální součástí západního politického a filozofického diskursu. Jejím základem je teze o absolutní rovnosti mezi pohlavími. Veškeré rozdíly mezi muži a ženami, vyjma čistě biologických, jsou údajně sociální a kulturní povahy, a mají být tudíž odstraněny.

Je evidentní, že se jedná o dosud nejzhoubnější a nejničivější útok na lidskou přirozenost a na samu podstatu lidské existence a společenské reprodukce. Dosavadní progresivistické

Je evidentní, že se jedná o dosud nejzhoubnější a nejničivější útok na lidskou přirozenost a na samu podstatu lidské existence a společenské reprodukce.

výstřelky rozkládaly a ničily „pouze“ politický, hospodářský, společenský a rodinný život – bezhlavou podporou imigrace,

agresivním potlačováním národních tradic, regulacemi typu kvót pro ženy, antidiskriminační legislativou, sociální prevencí, zasahující stále hlouběji do práv rodičů a manželského soužití, politickou korektností, zavádějící cenzurní pseudopojmy typu „sexismus“ apod. V tomto případě si liberální elity vzaly na mušku poslední sféru, která dosud nebyla pokrokářskou legislativou *přímo* zasažena: tj. lidské individuum, resp. jeho biologickou a pohlavní integritu. K vnější destrukci společnosti se tak připojuje destrukce vnitřní.

Příčiny triumfu genderismu

Existují v zásadě tři příčiny, proč se něco tak absurdního a zvráceného mohlo na Západě prosadit. Zprv jde o triumf ideologie absolutní rovnosti a radikálního individualismu, které se navzájem ideálně doplňují. Jestliže zastánci radikálně individualistického přístupu prohlásí, že žena má svaté právo stát se mužem a být *jako muž* společností tolerována a uznána, pak z hlediska principu absolutně chápané rovnosti je nutno toto „svobodné“ rozhodnutí legalizovat, a to za *jakoukoli* cenu. Výsledkem je společnost, kde už nerozhoduje vůle většiny, ale vůle libovolného počtu menšin, neboli není to už demokracie, ale *liberální demokracie*, kde pojem „liberální“ reprezentuje rovnostářskou karikaturu někdejšího klasického liberalismu.¹

Druhou příčinou je adorace všeho nenormálního a nepřírozeného, logicky odvozená z teze, že starý svět jako prostor, definovaný všeobecnou „diskriminací“, „nerovností“, „útlakem menšin“ a „zotročením“ žen, musí být *od základu* přestavěn.

Pokud tedy obhájci zděděných hodnot hovoří o nutnosti zachovat lidskou přirozenost a normalitu, z hlediska progresivních elit se jedná o pokus zakonzervovat uvedené definiční znaky tradičního světa, jemuž je třeba čelit radikálním převrácením dosavadních norem a hodnot.

Pokud tedy obhájci zděděných hodnot hovoří o nutnosti zachovat lidskou přirozenost a normalitu, z hlediska progresivních elit se jedná o pokus zakonzervovat uvedené definiční znaky tradičního

světa, jemuž je třeba čelit radikálním převrácením dosavadních norem a hodnot. S tak dramatickou redefinicí společen-

1 Srov. Manifest Institutu Václava Klause: Obrana demokracie před liberální demokracií. *Newsletter plus*, červen 2018.

ského a rodinného uspořádání by ale elity nemohly uspět, nebýt – a to je třetí příčina – všepronikající permisivity moderní společnosti. V případě ideologie genderu k tomu přistupuje ještě faktor čtvrtý, a sice neinformovanost, resp. do jisté míry neinformovatelnost veřejnosti. Naprostá většina lidí (přínejmenším v zemích středovýchodní Evropy) o plánech liberálních elit na rozvolnění a postupné odstranění pohlavní binarity nic neví, a pokud se o tom někdo doslechl, pak to považuje za módní výstřelek, jímž se zabývat znamená plýtvání časem a energií. A konečně je nutno in margine zmínit moderní medicínu: podobně jako nebyl radikální feminismus myslitelný bez antikoncepční pilulky, bylo by genderové blouznění pravděpodobně nepředstavitelné bez pokroku plastické chirurgie.

Ideologie genderu je od počátku úzce provázána s právy tzv. sexuálních menšin, jak o tom svědčí např. četné dokumenty Evropské komise a Evropského parlamentu pracující s pojmem LGBTI (lesbické, gay, bisexuální, transgender a intersexuální osoby). Na počátku úsilí o normalizaci sexuálních úchylek a abnormálního chování v pohlavních záležitostech je registrované partnerství homosexuálů s případným právem na adopci dětí, které se v západní Evropě začalo etablovat od konce osmdesátých letech 20. století. V ČR se první poslanecké iniciativy v tomto směru objevily s desetiletým zpožděním, přičemž obě komory parlamentu příslušný návrh zákona (bez práva na adopci dětí) přijaly v roce 2005.² Veto prezidenta Klause bylo přehlasováno,³ takže v roce 2006 zákon vstoupil v platnost; adopci dětí homosexuály otevřel cestu pod masivním tlakem

2 K politické a právní argumentaci proti zákonu o registrovaném partnerství srov. sborník *Registrace partnerství: pokrok, nebo nezodpovědné riziko?* CEP 2006.

3 Srov. *Veta prezidenta Klause*. Sestavil Ladislav Jakl. Institut Václava Klause 2017.

z evropských struktur Ústavní soud.⁴ Mezitím západní Evropa postoupila legalizací sňatků homosexuálů o krok dále; návrh na obdobnou právní úpravu v rámci novelizace Občanského zákoníku se od roku 2018 projednává i v českém parlamentu.

Postupné zrovnoprávnění osob stejného pohlaví v oblasti rodinného a manželského práva otevřelo dveře pro další práv-

Zatím nejdalekosáhlejším experimentem tohoto druhu je úsilí o rozvolnění pohlavních identit, a tím zpochybnění od přírody daných fyzických a mentálních rozdílů mezi muži a ženami.

ně politické experimenty v oblasti sexuality, již jsou progresivističtí liberálové fascinováni – přinejmenším od roku 1968, ale spíše již dříve. Britský spisovatel Aldous Huxley nedlouho

po válce vyslovil obavu, která se dnes v důsledku sexuální revoluce v plné míře naplňuje: s přibývajícím sexuální svobodou a nevázaností bude ubývat svobody politické a hospodářské.

Zatím nejdalekosáhlejším experimentem tohoto druhu je úsilí o rozvolnění pohlavních identit, a tím zpochybnění od přírody daných fyzických a mentálních rozdílů mezi muži a ženami. Jeho dosavadním vyvrcholením je Istanbulská úmluva Rady Evropy, která pod záminkou ochrany žen před násilím předpokládá masovou převýchovu mužské části populace způsobem, který připomíná zruďné sociálně inženýrské experimenty totalitních režimů 20. století.

Počátky genderové ideologie

Anglické slovo „gender“ (z latinského „genus“ = rod) mělo ve slovnících až přibližně do konce minulého století pouze lin-

⁴ Srov. Pozor na Ústavní soud. *Newsletter plus*. Institut Václava Klause, srpen 2017.

gvistický význam jako gramatický rod, event. znamenalo „pohlaví“ v neutrálním smyslu.⁵ V pozdějších vydáních se začínají objevovat ideologicky zabarvené významy (např. gender studies: feministická sociologie), které vrcholí v pojetí genderu jako pohlavního konstruktů. Genderová ideologie má svůj prapočátek v díle francouzské existencialistky Simone de Beauvoirové, která jako první v knize *Druhé pohlaví* z roku 1949 vyrukovala s tezí, že žena se ženou nerodí, nýbrž stává. Doba však ještě nedozrála k tomu, aby se z toho zrodilo něco víc než jen skandál. Bylo zapotřebí mohutného impulzu v podobě sexuální revoluce, kterou do veřejného života a politiky vnesli neomarxističtí studenti v roce 1968. Teprve úplné vyvázání sexuality z dosavadního morálního řádu a společenských konvencí připravilo půdu – spolu s radikální koncepcí rovnosti – pro fundamentální převrat v oblasti vztahu mezi pohlavími.

Jeho iniciátorkou se stala Američanka Judith Butlerová, inspirovaná filosofickou teorií dekonstruktivismu, v knize *Gender Trouble: Feminism and the Subversion of Identity* (Problémy s genderem. Feminismus a podryvání identity, 1990). Není zřejmě náhoda, že toto dílo vychází těsně po skončení studené války, kdy se triumfující západní liberalismus ve všech směrech radikalizoval.

Ve stěžejní pasáži tohoto monstrózního pseudofilosofického textu se píše: „Pohlavní identita je komplexní stav věcí, jehož totalita je stále rušena, tj. v žádném daném časovém bodě není tím, čím je. Proto je dán otevřený svazek identit, které jsou v závislosti na právě existujících cílech střídavě zakládány a rušeny. Otevřený svazek je otevřené sdružení, jež připouští mnohostranné konvergence a divergence, aniž podléhá normativnímu telos definitivní uzavřenosti... rovněž je nutno promýšlet možnost, jak podvracet a posouvat zpří-

⁵ Slovník „Universum“ připomíná ještě jeden význam: malajský hudební nástroj.

rodnělé a zvěčnělé pojmy pohlavní identity, které zakládají mužskou hegemonii a heterosexuální moc. To znamená, jde o pokus dát podnět ke zmatení pohlaví.“

Zesměšnit, zkarikovat, zpochybnit a nakonec popřít realitu bylo odedávna snem všech utopistů, modernistů a profesionálních bojovníků za dokonalý svět vyplněný výlučně dobrem. Radikální progresivistický liberalismus jako jejich ideový dědic nadšeně uvítal návod Butlerové ke zpochybnění danosti biologického pohlaví a rozrůznění pohlavní identity a ochotně si osvojil tezi, že pohlaví je sociální a historický konstrukt, s jehož pomocí muži ovládají svět. Aby tato vůči ženám údajně diskriminační nadvláda skončila a prosadil se nový řád bez mužské autority, zato s absolutní rovností mezi pohlavími, bylo nutno především otevřít genderovému bludu cestu do médií a na univerzity. Obojí se na Západě, kde rozumná myšlenka přiměřené tolerance dávno zdegenerovala v *anything goes*, podařilo rychle a bez problémů. Butlerová se stala uznávanou profesorkou řady západních univerzit a feministickou celebritou první kategorie.

EU jako motor genderismu

Teorie „genderu“ udělala na univerzitách a v celém veřejném životě Západu závratnou kariéru a stala se nejdůležitějším nástrojem k rozvracení lidské přirozenosti, normality a tradiční rodiny v dnešní Evropě. Studium sociologie, psychologie, kulturní antropologie a podobných oborů bylo genderovou ideologií doslova zamořeno; jen v Německu je možno gender studies absolvovat na téměř dvou stech univerzitách. V zemích středovýchodní Evropy dosud genderová ideologie pronikla na několik málo vysokých škol a nezdá se, že by v poslední době nějak významně expandovala.

Obrovským motorem genderismu je EU i ostatní nadnárodní struktury, pro které se *gender mainstreaming* (začleňování hle-

diska rovnosti žen a mužů) stalo samozřejmou součástí veškeré jejich agendy. Evropská komise i Evropský parlament přijaly celou řadu dokumentů, s jejichž pomocí vnucují zhoubnou „genderizaci“ veškerého veřejného života členskými zeměmi

Teorie „genderu“ udělala na univerzitách a v celém veřejném životě Západu závrtnou kariéru a stala se nejdůležitějším nástrojem k rozvracení lidské přirozenosti, normality a tradiční rodiny v dnešní Evropě. Studium sociologie, psychologie, kulturní antropologie a podobných oborů bylo genderovou ideologií doslova zamořeno.

EU. K nejdůležitějším patří *Strategický závazek v oblasti rovnosti žen a mužů pro léta 2010–2015, resp. 2016–2019, z něž se odvíjí Vládní strategie pro rovnost žen a mužů v České republice na léta 2014–2020.*⁶ Hlavními nástroji bruselských sociálních inženýrů

(a inženýrek) jsou ženské kvóty a boj proti tzv. genderovým stereotypům. S pomocí evropských dotací probíhá ve všech zemích EU včetně ČR pokoutní „genderová“ transformace všech státních úřadů a institucí. Bez velkého přehánění lze říci, že s každým eurem z Bruselu přitéká do českého veřejného života kapka genderového jedu.

Koncepce genderu má v současnosti dvě roviny: 1) zmíněné gender mainstreaming; 2) rozvolňování sexuální identity, resp. pohlavní binarity. Nepochybně zhoubnější a bláznivější je rovina druhá, jež v duchu pervertovaného pojetí svobody směřuje k „formování“ třetího a případně dalších „nových“ pohlaví. Důležitou roli přitom hraje na nejvyšší princip moderní společnosti povýšená ochrana menšin – v tomto případě osob s tzv. poruchou sexuálního vývoje (*Disorders of Sexual Development, DSD*),

6 Zákony projednávané Parlamentem ČR obsahují v důvodové zprávě povinný oddíl, hodnotící jejich vliv na vztah mezi muži a ženami.

kterých je v populaci podle odhadů 1–2 promile. Čím větší počet uznaných menšin, tím jsou levicové elity spokojenější, protože to podle jejich názoru přispívá k ještě větší pestrosti multikulturní společnosti. První překážka, na kterou pokrokáři narážejí, je jazyk, který je nutno zbavit „homofobních“ a „diskriminačních“ výrazů. Nejnovějším příkladem jsou německá města Hannover a Augsburg, jež rozhodla o zavedení „pohlavně neutrálního“ (úředního) jazyka, z něž mají být zejména vymýcena maskulina typu „der Fach-mann“ (odborník) nebo slova obsahují složku Mann (např. *die Mannschaft*, mužstvo). V anglicky psaných publi-

Čím větší počet uznaných menšin, tím jsou levicové elity spokojenější, protože to podle jejich názoru přispívá k ještě větší pestrosti multikulturní společnosti.

likacích je možné narazit při popisu neznámých osob na střídavě užívání zájmem „he“ a „she“. Na amerických a kanadských univerzitách se šíří hnutí za používání uměle

vytvořených, genderově neutrálních zájmen. Pod tlakem mocné homosexuální lobby schválil francouzský parlament v únoru 2019 zákon, podle kterého mají být ve školních dokumentech slova „otec“ a „matka“ nahrazeny neutrálními „rodič 1, rodič 2“.

Legalizace progresivistických výstřelků

Při legalizaci práv sexuálních menšin sehrávají nejdůležitější roli soudy, které si namnoze plně osvojily genderovou pomatenost. Německý ústavní soud dospěl v roce 2018 k rozhodnutí, že dvě pohlaví již nestačí a konstatoval, že lidé, kteří se necítí být ani mužem, ani ženou, mají právo zanést do úředních listin charakteristiku „odlišný“. Třetí pohlaví „objevili“ rovněž v Indii, Austrálii, Kanadě, Rakousku a jinde. LGBT aktivisté ovšem rozlišují dalších několik desítek „pohlaví“ a lze očekávat, že progresivistické soudy nevyřkly v tomto ohledu poslední slovo.

Šílenství genderové ideologie došlo v některých západních zemích již tak daleko, že ke změně pohlavní identity stačí už pouhá „vůle“, není potřeba dokazovat žádné poruchy sexuálního vývoje a event.

Šílenství genderové ideologie došlo v některých západních zemích již tak daleko, že ke změně pohlavní identity stačí už pouhá „vůle“, není potřeba dokazovat žádné poruchy sexuálního vývoje a event. podstupovat příslušné operace. Otevírá se tak doširoka prostor osobám, jejichž pohlavní identita se bude libovolně měnit podle potřeby – mají na to přece právo.

ního vývoje a event. podstupovat příslušné operace. Otevírá se tak doširoka prostor osobám, jejichž pohlavní identita se bude libovolně měnit podle potřeby – mají na to přece právo. V Británii se jistý sexuální „násilník“ označil za

„ženu“, načež jej umístili do ženské věznice, kde vzápětí „dotyčná“ znásilnila několik žen. V Kanadě, která patří všeobecně k nejprogresivnějším zemím, se v roce 2017 narodilo dítě, jemuž byla údajně jako prvnímu na světě vystavena zdravotní karta s označením „genderově neutrální“, neboť jeho „nebinární transgenderový rodič“ Kori Doty chtěl(o) dítěti poskytnout možnost zvolit si vlastní genderovou identitu. Podobné příběhy a následné bouřlivé diskuse v tisku jsou průzračným svědectvím o společnosti, jejíž elity přišly o rozum – nejspíš definitivně.

Patrně nejčastěji se v souvislosti s právy osob bez vyhraněného pohlaví mluví o toaletách. Vláda amerického prezidenta Obamy nařídila všem americkým veřejným školám, aby umožnila „transgenderovým“ žákům a studentům přístup k toaletám dle jejich volby. „Unisex“ toalety existují v některých německých městech a školách; zřizováním těchto zařízení ve všech veřejných budovách se od roku 2017 intenzivně zabývá měs-

to Berlín. Od podzimu 2018 mají být všechny veřejné budovy v hlavním islandském městě Reykjavíku – na návrh „Rady pro lidská práva“ – vybaveny univerzálními toaletami. Umíráček zvoní pisoárům již několik let také ve Švédsku či Anglii. Vstup do „pohlavně neutrální toalety“ se na Západě zřejmě stává bránou ke svérázně pojímané „rovnoprávnosti“.

Progresivisté na všech úrovních, od nadnárodních struktur až po nevládní organizace, dobře vědí, že genderová převýchova společnosti může být plně úspěšná pouze tehdy, pokud za-

Progresivisté na všech úrovních, od nadnárodních struktur až po nevládní organizace, dobře vědí, že genderová převýchova společnosti může být plně úspěšná pouze tehdy, pokud začne u dětí školou povinných. V řadě evropských zemí (Británie, Francie, Německo, Švédsko) se již několik let experimentuje v některých mateřských školkách a školách s pohlavní identitou dětí a žáků.

čne u dětí školou povinných. V řadě evropských zemí (Británie, Francie, Německo, Švédsko) se již několik let experimentuje v některých mateřských školkách a školách s pohlavní identitou dětí a žáků. Podle dokumentu BBC

„Konec chlapců a dívek. Mohou být naše děti bezpohlavní?“ přibývá na britských školách dětí, které tvrdí, že si nejsou jisty, kým vlastně jsou. V roce 2016 navštívilo 1400 dívek a 616 chlapců poradnu pro genderovou identitu (*Gender Identity Development Service*). Není to překvapující, jestliže víme, že některé britské školy zavádějí pohlavně neutrální školní uniformy, nebo že se ve více než dvousettisícovém Brightonu na všech školách rozdává dětem dotazník, ve kterém je v kolonce pohlaví dvacet čtyři „options“. Jistá britská vědátorka „zjistila“, že dívky mají rády panenky a chlapci stavebnice ne od přírody, ale kvůli odlišné stravě (*not nature, but nurture*).

S masivní vládní podporou na spolkové i zemské úrovni a pod heslem „genderové rovnosti“ se rozjíždí obří sociálně inženýrský experiment v Německu. „Pohlavně citlivá“ výchova má mít mnoho podob – od „maskulinizace“ pedagogického sboru ve školkách přes genderizaci jazyka až po tematizaci sexuální a pohlavní mnohosti při výuce. Specifickým způsobem přispěla k potírání zřejmě již zastaralých rozdílů mezi chlapci a dívkami nadace Amadeu-Antonio-Stiftung, zaměřená na „boj proti pravici“. V brožuře určené pedagogům ve školkách její autorky tvrdí, že pravicově extremističtí rodiče se poznají tak, že jejich dcerušky zpravidla nosí šatečky a copy, zatímco chlapci jsou vedeni k tělesné zdatnosti a poslušnosti. Němci, kteří nechtějí upadnout do podezření, že jsou skrytí nacisté, tak dostali návod, jak správně oblékat a vychovávat své děti.

Šíření genderové ideologie vehementně podporuje tisk a kultura. Jednak proto, že lidé působící v těchto sférách tradičně tíhnou k progresivismu, jednak proto, že téma je ideální pro rozdmýchávání „skandálů“, z nichž dnešní tisk namnoze žije.

**Šíření genderové ideologie
vehementně podporuje tisk a kultura.
Jednak proto, že lidé působící
v těchto sférách tradičně tíhnou
k progresivismu, jednak proto, že
téma je ideální pro rozdmýchávání
„skandálů“, z nichž dnešní tisk
namnoze žije.**

Transgender proniká do literatury a výtvarného umění, jakož i do oblasti populární hudby. V roce 2014 připravil evropský parlament bouřlivé privítání transgenderové

zpívající bytosti jménem Conchita Wurst, která zvítězila v soutěži Eurovize. Pozitivně jsou veškeré prvky a trendy sexuální revoluce přijímány ale i v mnoha západních nadnárodních firmách (nejzřetelněji u amerických gigantů v oblasti moderních komunikací), jejichž představitelé tvrdí, že pestrost ve skladbě managementu napomáhá inovacím a kreativitě. Asi jediným

segmentem společenských elit, odkud se ozývá hlasitější odpor proti genderové ideologii, jsou přírodovědci. Z jejich řad zaznívá oprávněná obava, že obhajobou absurdní genderové ideologie se lidstvo vrací do předvědecké doby, kdy teorii nepotvrzovala její shoda s přírodou, ale ideologie, resp. teologie.

Obrana zdravého rozumu

Ekonomická a kulturní dominance progresivistických elit do značné míry znemožňuje obranu před genderovým blouzněním, jehož odpůrci jsou automaticky ocejchováni jako „sexisté“ a „homofobové“. Naprostá většina veřejnosti v Evropě

Největší naději pro návrat zdravého rozumu do politiky představuje americký prezident Trump, jenž vyhlásil genderové ideologii válku. Jeho vláda zvažuje definovat pohlaví jako biologicky dané a neměnné, což by znamenalo revizi mnoha opatření jeho předchůdce rozvolňujících právní koncept pohlaví.

i severní Americe si bezesporu přeje zachovat základní parametry západní civilizace včetně tradiční rodiny, ale potřebuje nalézt oporu alespoň u části politických elit. V některých zá-

padních zemích se tak již děje. Na obranu tradiční rodiny vystupuje italský ministr vnitra Salvini, který v roce 2018 nařídil, aby se do dokumentů v rámci kompetence jeho ministerstva opět navrátily pojmy „otec“ a „matka“ místo „rodič 1, 2“. Největší naději pro návrat zdravého rozumu do politiky představuje americký prezident Trump, jenž vyhlásil genderové ideologii válku. Jeho vláda zvažuje definovat pohlaví jako biologicky dané a neměnné, což by znamenalo revizi mnoha opatření jeho předchůdce rozvolňujících právní koncept pohlaví. Ve svém posledním rozhodnutí Trump zakázal tzv. transgenderovým osobám sloužit v americké armádě.

V obraně proti zhoubné genderové ideologii zatím nejdále pokročilo Maďarsko, které v roce 2013 zakotvilo do ústavy manželství jako výlučně svazek muže a ženy. Totéž má v ústavách napsáno dalších šest států středovýchodní Evropy včetně Polska a Slovenska. Další naprosto zásadní krok provedla Orbánova vláda na podzim 2018, když odebrala akreditaci a finanční podporu tzv. genderovým studiím na univerzitách, což se rovná jejich faktické likvidaci. Ochrana manželství a zrušení jakékoli státní finanční podpory zhoubným ideologiím jsou dva základní kroky na obranu světa normálních lidí, který by si měla vepsat do štítu každá zodpovědná vláda. V Evropě se zatím bohužel zdá, že tento typ zodpovědnosti se s dílčí italskou výjimkou prosazuje pouze v její postkomunistické části.

Vydává Institut Václava Klause
Šárecká 29, 160 00 Praha 6
e-mail: office@institutvk.cz
www.institutvk.cz

IVK – Newsletter Institutu Václava Klause
Registrace MK ČR E 11024
Speciál Newsletteru
Datum vydání: 11. 3. 2019